

PORIN KIRKKO SANOMAT

Porin seurakuntalehti – Nro 5 joulukuu 1990

Joulu on ihana juhla

Joulu on ihana juhla,
valot syttyvät,
tuttuja tulee taivaasta asti.
Isän kengät jo eteisessä kopisevat:
kun tuo lumi lujasti ottaa.
Ja äiti esiliinassaan:
en minä tätä arkena,
on niin sunnuntaihin sopiva
– nauha pienellä puneella,
kuin nauru arjessa.
Ja serkkukin tulee,
ja puhumme marjamatkoista
ja pöytälinankukista.
Joulu on ihana juhla,
kun nukahtaneet heräävät,
nousevat tuoksujen tuntumaan
ja lauluihin yhtyvät.
En minä tätä kirjettä enkeleille
kirjoita,
vaan ihmisille,
jotka mustiin pukeutuneina
haudoilla itkevät,
että muistaisivat,
jouluna tulee vieraita taivaasta.
Että muistaisivat,
murheenpuulla ei ole juuria.

Eeva Heilala

Kirkkosanomat, joulukuu 1990

Kauneimmat joululaulut

Adventinaika on muun jouluun valmistautumisen lisäksi myös Kauneimmat joululaulut -tilaisuuksien aikaa. Niissä on paljon ihmisiä mukana laulamassa. Joskus 1500 -luvulla, kun alettiin tehdä latinankielisten sijasta kansankielisiä virsiä, puhuttiin evankeliumin laulamisesta sydämeen. Kauneimpia joululauluja laulaessa tuntuu välillä siltä, että tuo vanha sanonta toteutuu nykyisin joululauluja laulaessa. Näin siksi, että joululauluja suomalainenkin uskalttaa laulaa ja vielä antaumuksella. Virret ovat lähes poikkeuksetta rukousta, joululaulut keskittyvät joulu-evankeliumiin ja sen merkitykseen. Ne ovat todella laulettua evankeliumia.

Kauneus on kaiketi yksi niistä ikuisista makuasi-

oista. On vaikeata nimetä kauneinta joululaulua – sitä voi tietysti jokainen omalla kohdallaan yrittää. Itselleni kaunein joululaulu on helppo määritellä – se on laulettu joululaulu. Ei siis mikään erityinen laulu sinänsä, vaan laulu joka selvästi elää laulajansa mukana. Tai laulaja laulunsa mukana. Näin esimerkiksi pienen lapsen laulaessa kovalla äänellä kirkkain silmin ja tosissaan ”Joulupuu on rakennettu” välittyy siitä selvä havun ja kynttilöiden tuoksu samoin kuin ilo joulun olemassaolosta laulettiinpa tuota laulua tuhatpäisen yleisön edessä kirkossa tai oman kuusen juurella kotona. Toinen kaunein joululaulu voisi olla esimerkiksi jäyhän suomalaisen miehen selvä ja lisääntynyt innostus, kun pysyy mu-

kana ja hyvillä mielin laulettiinpa sitten ”Enkeli taivaan” tai herkästi ”Heinillä härkien kaukalon”. Monia muitakin kauneimpia laulujen tilanteita voisi luetella, mutta olennaista on mukana laulaminen tai ainakin kokeminen.

Kauneimmat joululaulut osoittavat, että meitä suomalaisia kiinnostaa ja herkistää vielä joulun sanoma ja joulu yhdistää meitä. Sen vuoksi etsitään joululaulujen sanat esiin myös oman joulun viettoon. Laulaen yhdessä voi saada yhteyttä läheisiin.

Siunattua jouluaikaa kaikille Kirkkosanomien lukijoille!

Kari Erkkola

Silta taivaan ja maan välille

Eräs joulun viehättävimpiä puolia on se, että se kuuluu kaikille. Ketään ei rajata sen ulkopuolelle, ei edes eläimiä unohdeta jouluna. Näyttää myös siltä, että eri kirkkokuntien joulunvietolla on enemmän yhteistä kuin muilla suurilla kristillisillä juhlilla. Kun runsaat 25 vuotta sitten palasimme Ruotsista, oli takanamme useita Ruotsissa vietettyjä jouluja. Poikamme Janne kävi syksyn aikana katolisten nunnien pitämää lastentarhaa Turussa ja oli ikionnellinen kun sai välituntien aikana kulkea noiden ystävällisten nunnien taluttamana kirkon pihalla; taluttaja kummasakin kädessä. Nämä hollantilaiset nunnat puhuivat suomea hauskaasti murtaen ja sorauttivat ärrää samalla tapaa kuin ne ”tädit” siellä Ruotsissakin.

Mekin saimme kutsun tulla jouluyön messuun Turun katoliseen kirkkoon. Kirkko on pieni ja vaatimaton. Itse jumalanpalveluksen kulusta en muista paljoakaan. Muistan valtavasti kukkia, joita seurakuntalaiset toivat suureksi asetelaksi alttarin eteen ja muistan papin ja hänen saarnansa niinkuin se olisi pidetty eilen. Pappi, joka tänäkin oli Hollannista lähtöisin, kertoi aina ihmetelleensä miksi ne sukupolvet, jotka ovat eläneet apostolien jälkeen panivat niin suuren painon joulun eräisiin yksityiskohtiin. Kaikki on tavattoman köyhää ja alkeellista, taivaan kuningas syntyy ihmiseksi keskelle mitä viheliäisimpiä ulkoisia olosuhteita. Kaikki on jollakin tavalla tavatonta ja ennenkuulumatonta.

Sen jälkeen hän osoitti joulu-evankeliumista miten yksinkertaisesti ja asiallisesti lääkärin Luukas kertoo Jeesus-lapsen syntymästä ja niistä siihen liittyvistä tapahtumista ja jatkoi: ”Itse asiassa Jeesus-lapsikin on siinä kertomuksessa vain lapsi muiden lasten joukossa. Joulu-evankeliumin henkilötkin, enkeleitä lukuunottamatta, ovat vain tavallisia kansan ihmisiä: paimenia, käsityöläisiä jne. Jopa Mariallakin on lukemattomia kohtalo-vereita maailman kaikkien äitien joukossa. ”Olisi suorastaan loukkaus kaikkia muita äitejä kohtaan, jotka ovat synnyttäneet lapsensa maailmaan yhtä kehnoissa olosuhteissa kuin Maria, jos emme ollenkaan piittäisi heidän kovasta osastaan”, hän sanoi.

Joulu on koko kristikunnan yhteinen juhla

Vaikutti, että hän näin sanoessaan halusi ymmärtää meitä luterilaisia, jotka olemme aina vierastaneet katolista Maria-palvontaa. Pater, siksihän näitä roomalaiskatolisia isä kutsutaan, piti pienen tauon kuin saadakseen suurempaa painoa sille, mitä hän sen jälkeen sanoisi, ja esitti seurakuntalaisilleen kysymyksen: ”Voisiko olla mahdollista, että tänä päivänä miljoonat ja taas miljoonat ihmiset kokoontuisivat juhlimaan Jeesuksen syntymäpäivää, jos hän olisi vain tavallinen ihminen joskin erittäin hyvä sellainen? Kiivalla päästä puristelulla seurakunta torjui pelkän ajatuksenkin tähän suuntaan ja saarnaaja pääsi varsinaiseen joulun aiheeseen: Jeesuksen syntymiseen meille Vapahtajaksi. Tässä kohden hän puhui painotuksin, jotka muistuttivat vieraita kuulijoita siitä, että nyt oli menossa roomalaiskatolinen jumalanpalvelus.

Hetken päästä hän palasi kuitenkin tutulle ja turvalliselle yhteiskristilliselle perustalle ja uskomattoman taitavasti johdatteli kuuntelijoitaan nykyhet-

keen ja sen todellisuuteen. Hän muistutti, että edelleenkin on ja on aina sairaita, puutteellaisia ja monenlaisessa ahdingossa eläviä, on surua ja murhetta. ”Monet ihmiset, hän jatkoi, eivät tajua, että kaikki tämä on kuitenkin jotakin toisarvoista, ajallista, jonka me voimme hiljentää taaksemme sen tähden, että meillä on ollut joulu; meille on syntynyt Vapahtaja vapauttamaan meidät pahuuden vallasta ja kuolemasta ja antamaan meille elämän ja autuden, Jouluna Jumala rakensi sillan taivaan ja maan välille.”

Tämä joulun sana toi aidon joulun sydämiin ja mieliin. Tuon joulun jälkeen on ollut jouluja työn merkeissä. Pappina olen ollut tekemässä joulua muille. Jokaisena jouluna siitä saakka ja myös tulevana, jos Herra suo. Nekään joulut eivät ole jääneet unohtuiksi. Entä tämä katolinen pappi? Hän on nyt Suomen roomalaiskatolisen kirkon päämies, piispa.

Siunattua joulua!

Pekka Kaijala,
Porin Teljän
seurakunnan kirkkoherra

Riemupossu röhkii taas

Vanha ystäväni Nöff, jonka tapasin vuosia sitten Putte-Possun nimipäivillä, soitteli tässä päivänä muutamaa. Hän tiedusteli, pääsevätkö porsaas taivaaseen, jos seuraavat Jeesusta. Oli kuulemma tullut semmoinen epämääräinen paha olo ja kuoleman pelko niin kuin usein tulee näin joulun alla. Ilmankos äänensä kuulosti perin ahdistuneelta puhelimesta. Kysymys elämästä sen viimeisen portin tuolla puolen ei jättänyt Nöff-parkaa rauhaan, sillä hän arveli lähtökellojen kohta kalkattavan itselleen. Siitä tuli raskas puhelu.

”Mutta älähän nyt Nöff”, yritin lohduttaa. Tiesin kyllä pelot aiheellisiksi, mutta koska Raamattu ei tue possujen taivastoivoa, täytyi asiakkaan sielua hoitaa jotenkin toisin. Selitinkin, tosin itseni vaalilupauksia jakelevaksi poliitikoksi tuntien, ettei mikään välitön vaara uhannut noin herttaista saparoseppoa tänä jouluna. Viittasin sianlihan epäterveellisyyteen, paasasin kaloreista ja muistin myös triikiinit. ”Viisastuneet ovat, ihmiset meinaan”, minä julistin ja Nöff rauhoittui. Hän röhkäisi kuulemiit ja laskimme luurit molemmissa päissä.

Vasta illalla, kun Vapahtaja huomautti pastorin soti-neen tietoisesti tuntemaansa totuutta vastaan, omatuntini heräsi kunnolla. ”Hyvä tavaton – Mikä nyt neuvoksi!” Olin siinä määrin järkyttynyt, että keksin hätäpäissänini vain äärimmäisiä vaihtoehtoja, joilla ratkaista ongelma.

Seuraavana aamuna soi puhelin taas. Se ei ollut minun televhoonini vaan teurastamo Suoli et Solmusen. Vastaaja kauhistui perin pohjin, kun uhkaus viestittyi tällaisena: ”Terroristiryhmä possun ja papin valtuuttamana varoitte teitä. Laitokseenne on asennettu pommi. Se räjähtää heti, jos lähestytte Nöff-nimistä jäsentämme.”

Utinen teurastamoon asennetusta pommista levisi nopeasti tiedotusvälineille. Siitä tuli siis uutispommi. Saman aikaan possu et pappi (pospap) syyti lisääneistöä lehdistöle ja radiolle. Sanat ”Triikiini”, kalori ja ”epäterveellinen” oli kirjoitettu kirkuvan punaisilla kirjaimilla propagandaliuskoilla ja seuraavan päivän otsikoissa.

”Terveisiä Nöffiltä”, sanoi Vapahtaja syntymäpäivänsä aattoehtoon, kun tapamme mukaan juttelimme. ”Possu voi hyvin”, hän jatkoi ja lisäsi: ”Kiitos sinulle, vaikka olisit kyllä saanut ilmoittaa säikähtäneelle teurastajaparalle, ettei mitään räjähteitä todellisuudessa ollut.” ”Sen ehtii vielä”, vastasin ja nukahdin onnellisena kuin pieni porsas.

Hannes Tiira

Talousarviossa lisävirka erityisnuorisotyöhön

Porin seurakuntien vuoden 1991 talousarvion loppusumma on 65,7 miljoonaa markkaa. Kasvua on tähän vuoteen verrattuna seitsemän prosenttia.

Varsinaiset eli käyttötalouden menot kasvavat yhdeksän prosenttia, niiden osuus on noin 58 miljoonaa markkaa. Lainoja arvellaan nostettavan 7,7 miljoonaa markkaa.

Porilaisista kuuluu kirkkoon 88 prosenttia. Kirkollisveroja arvellaan ensi vuonna kertyvän yli 44 miljoonaa markkaa.

Kirstyneestä taloudellisesta tilanteesta huolimatta yhteinen kirkkovaltuusto halusi osoittaa tukensa etsivälle nuorisotyölle ja vaikeuksissa elävien nuorten auttamiseen perustamalla toisen erityisnuorisotyöohjaajan viran. Tämä virka on ainoa uusi virka vuoden 1991 talousarviossa.

Työntekijöitä seurakunnissa on yli 200. Palkkamenot ovat noin 44 prosenttia käyttötaloudsmenoista eli noin 25,6 miljoonaa markkaa.

Ahlaisten kirkko on vanhin Porin kirkoista. Se on valmistunut vuonna 1796 ja suurennettu ristikirkoksi vuonna 1908.

Piispantarkastus Ahlaisissa

Arkkipiispa John Vikström toimittaa piispantarkastuksen Ahlaisissa 18. ja 20. päivinä tammikuuta.

Piispantarkastuksen ohjelma alkaa perjantaina neuvottelulla työntekijöiden kanssa. Kello 12 arkkipiispa seurueineen käy tapaamassa koululaisia ala-asteella ja klo 13 vanhainkodin asukkaita. Iltapäivällä ohjelmassa on seurakuntaneuvottelu ja vielä klo 18 seurakunnan koululla.

Sunnuntaina 20. tammikuuta on klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Ahlaisten kirkossa ja sen jälkeen yleinen piispantarkastus, jolloin seurakunnan jäsenillä on mahdollisuus esittää seurakunnan elämää ja toimintaa koskevat asiansa tarkastuksen suorittajille.

Piispantarkastuksen päätteeksi tarjoillaan lähetyslounas klo 13 Ahlaisten ala-asteen koululla.

Varsinainen seurakuntatyö 31 mmk

Paikallisseurakuntien työhön, toimintaan ja työntekijöiden palkkoihin menee 15,3 mmk. Yhteiset seurakunnalliset tehtävät eli diakoniakeskus, nuorisokeskus, lapsityön keskus, perheasiain neuvottelukeskus, sairaalasielunhoito ja tiedotustoiminta vievät varoja 15,7 mmk.

Yleishallinto 4,8 mmk

Seurakuntayhtymässä talous ja hallinto hoidetaan keskitetysti. Taloushallinnon menot ovat 2,2 mmk, väestörekisterin pidon hoitavan keskusrekisterin vuosimenot ovat 2,1 mmk, muun yleishallinnon kulut ovat noin 0,5 mmk.

Päiväkerhotyö 4,4 mmk

Päiväkerhoissa käy yli 1 000 lasta. Kaksi kertaa viikossa kokoontuvia päiväkerhoja pidetään 25 eri toimipisteessä. Lastenohjaajia on yli 30.

Kiinteistötoimi 11,1 mmk

Kiinteistötoimi vastaa kahdeksan kirkon, 11 seurakuntatalon, kahden leiri- ja kurssikeskuksen, lähes 30 vuokra- ja osakehuoneiston sekä viiden muun kiinteistön hinnoista ja kunnossapidosta. Kiinteistötoimen 11 mmk:n budjettiin eivät sisälly uudisrakentaminen ja suuret peruskorjaukset, vaan budjetissa on lisäksi varauduttu Pietinmen seurakuntatalon rakentamiseen ja Pihlavan kirkkokeskuksen peruskorjaukseen.

Diakoniatyö 4,7 mmk

Paikallisseurakunnissa työskentelee 14 diakoniatyöntekijää. Diakoniakeskuksessa on diakonijohdajan lisäksi kuurojen, näkövammais- ja laitosiakonian, päihde ja kriminaalitalityön sekä vammaistyön diakonian virka. Kun koko diakoniatyön sarka lasketaan yhteen, niin päästään noin 4,7 mmk:n loppusummaan.

Hautaus-toimi 5,2 mmk

Hautausmaita on Porissa kuusi: vanha hautausmaa, Käppärän hautausmaa, metsähautausmaa sekä Ahlaisten ja Reposaaren hautausmaat. Lisäksi seurakunta tukee Lattomerén rukoushuoneyhdistystä, joka hoitaa Lattomerén hautausmaan. Palkkausmenoja on puolet hautaus-toimen budjetista.

Nuoriso- ja varhaisnuoret 3,2 mmk

Kun lasketaan yhteen paikallisseurakuntien varhaisnuoriso- ja nuorisotyön käyttövarat ja palkat sekä nuorisokeskuksen menot, niin Porissa käytetään varhaisnuorten ja nuorten toimintaan 3,2 mmk. Nuorisokeskuksen menoihin sisältyvät myös rippileirit ja muu leiritointi, partiotyö ja erityisnuorisotyö.

Perhekerhon kuusi yleisön suosikki

Koristeltujen kuusien ja katettujen pöytien näyttely on jo perinne Pihlavan seurakunnassa. Lähetystyön johtokunta järjesti tapahtuman tänä vuonna jo kymmenennen kerran. Näyttely tuottaa hyvän mielen ja silmän ilon lisäksi tuloja lähetystyön hyväksi noin 7 000 markkaa.

Joulukuusista yleisö äänesti suosikikseen Pihlavan seurakunnan perhekerhon kuusen, jonka koristeluun olivat osallistuneet myös

Paula-Tiina Grönroos ja Hanna Koski (kuva). Voittajapöydäksi äänestettiin Fortuna-kynttilän kattaus.

Äänestäneiden kesken arvottiin palkintoja. Monitoimikoneen voitti Panu Paavilainen, poppanan Johanna Hellman, kanavatyön Leila Nurmi, joululiinan Sirkka Anttila ja hedelmäkorin Paula Kuusijärvi.

Meri-Yterin paketit saivat Esko Tuominen, Deanne Hall, Tuula Viitanen, Eija Heino ja Terttu Peltomäki.

Oppitunnit Diakonialaitoksen Martintalossa ovat käyneet vähiin. Elina Virtalaine vihittään diakonissaksi 19. joulukuuta.

Vastavalmistunut diakonissa toivoo apuvoimia kenttätööhön

"Vaikka minä puhuisin enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen".

Tuttu korinttolaiskirjeen kohta on yksi Raamatun teksteistä, jotka luetaan diakonian virkaan vihittäville.

– Kun seurasin videolta edellisen kurssin vihkimisjuhlaa, tuli ensin mieleen, että eihän sinne eteen voi mennä, ei tuollaisia kehoituksia pysty täyttämään.

Mutta sitten huomasin, että kaavaan sisältyvät tekstit ovat kaikki Raamatusta ja kertovat, miten Jeesus haluaisi meidän elävän. Haluan sitoutua niihin siitä huolimatta, ettei kukaan pysty niitä täyttämään, vaikka tahtoisikin, pohtii Elina Virtalaine.

Arkipiispa John Vikström vihki Elinan ja seitsemän muuta Porin diakoniaopistosta valmistuvaa diakonissaksi 19. joulukuuta Väinölän kirkossa.

Ihmisläheiseen työhön

Elina kertoo valmistuneensa sairaanhoitajaksi keväällä 1989 Porin tervey-

denhuolto-oppilaitoksesta. Opiskelujen puolivälissä kypsyi ajatus suorittaa jossain vaiheessa diakonian tutkinto.

– Ajattelin, että diakonisana pääsen ihmisläheiseen työhön. Sairaalan harjoittelujaksoilla minua kiusasi se, ettei ollut aikaa pysähtyä kuuntelemaan potilaita. Työt oli vietävä läpi rutiinilla.

Mitään kiirettä diakonian tutkinnon kanssa ei Elinalla ollut tarkoitus pitää, vaan hän lähti erikoistumaan psykiatriseen sairaanhoitoon. Huhu vanhamuotoisen koulutuksen päättymisestä diakoniaopistossa sai hänet kuitenkin vaihtamaan joululta diakoniaopistoon. Nyt kun tutkinto on valmis, hän jatkaa kevätkauden psykiatriseen sairaanhoitoon erikoistumista.

– Kurssimme oli siitä erikoinen, että olimme yhtä lukuunottamatta valmistuneet sairaanhoitajiksi terveydenhuolto-oppilaitoksista eri puolilta Suomea. Niinpä heti diakoniaopistojen aluksi oli päästävä sisälle kirkolliseen terminologiaan ja tennä kirkon uskoon ja elämään liittyviä kirjoja. Opiskeluvuosi ei ollut

vain kirjaviisauden pänttämistä, vaan siihen kuului kaksi seurakuntaharjoittelun jaksoa sekä kaksi ns. erikoiskennrääjaksoa.

Elina Virtalaine tutustui seurakuntatyöhön Ulvilassa ja Pihlavalassa. Erityisjaksojen ajan hän harjoitteli syöpäyhdistyksessä ja mielen-terveyspotilaiden päivätoimintakeskuksessa.

Vapaaehtoisia tarvitaan

Diakonian on hakeuduttava sinne, missä hätä on suurin. Työn vanha periaate Elina Virtalaineen mukaan on edelleenkin pätevä.

Mutta miten päästään uuteen, jos mistään vanhasta ei luovuta? Diakonia ei ole vain viranhaltijoiden asia, vaan kuuluu kaikille seurakuntalaisille. Hän toivoo vapaaehtoisten joukkoja, joiden ohjaaminen ja tukeminen kuuluvat mm. diakoniasalle. Työnkuvaan hän aavistelee nuorennusleikkautta.

– Diakonia painottuu perinteisesti vanhustyöhön. Mutta yhä enemmän diakonissat tekevät myös esimerkiksi perhetyötä ja kohtavat omaisia sururyhmissä.

Joulusalaisuus paljastui adventtihartaudessa

– Tämä on salaisuus, jota on valmisteltu koko syksy ja jonka lupasin paljastaa adventtihartaudessa, kertoo sairaalapastori Raija Kiviniitty seurakunnalleen Porin kaupunginsairaala.

Kaupunginsairaalan pitkäaikaisosastojen potilaita on kokoontunut viikottaiseen hartaushetkeen aulaan, jota nyt koristaa jouluseimi.

Tallissa on Joosefin ja Marian edessä tyhjä seimi. Paimenet, enkelit, lampaat, aasi ja tietäjät lisätään seimiasetelmaan vähitellen adventin kuluessa. Ja vihdoinkin jouluaaton hartaudessa asetetaan lapsi seimeen.

Ryhmä pitkäaikaisosastojen potilaita on valmistanut jouluseimen askartelunohjaajien johdolla.

Jouluseimeä ruvettiin suunnittelemaan jo elokuulla. Pitkin syksyä on ryhmässä riittänyt suunnittelemisen ja tekemisen iloa, kun on mietitty, mitä seimiasetelmaan tarvitaan ja miten se valmistetaan.

– Joku kerta askarteluryhmään tuotiin vanerinpaloja ja maalaa ja ohjaa-

ja sanoi, että näistä tehdään talli, kuvailee Risto Viitanen.

Hän kertoo maalanneensa tallin seinät, nukien ja lampaiden askartelun hän on jättänyt naisväelle. Itse tehty seimiasetelma on ensimmäinen, jonka hän on nähnyt.

Myös Maria Alhomäki kertoo, ettei ollut nähnyt seimiasetelmaa ennen kuin sellaista ruvettiin yhdessä askartelemaan. Hänen kätensä jälki näkyy pörröisissä, valkoisissa lampaissa. Maria Alhomäki tunnustautuukin käsityöihmiseksi, aikoinaan hän on virkannut paljon jopa sängynpeittoja.

– Jouluseimen tekeminen on piristänyt sairaalan arkea, kiittelee Helli.

– Joka kerta olen askarteluryhmään mennyt joko pyörätuolilla tai sitten vaikka sängyllä.

Seimen suunnittelu on ollut hauskaa.

– Olisinpa huomannut aikaisemmin, niin tallin katto-oljet olisi voitu hakea Reposaaaren tienvarren kaislikosta, hän hymyilee.

Kaupunginsairaalan pitkäaikaisosastojen potilaat kokoontuvat hartaushetkeen joka maanantai. Adventtihartauksia juhlistaa askarteluryhmän tekemä jouluseimi.

– En ollut ennen tällaista seimiasetelmaa nähnyt, kertoo Risto Viitanen. Hän on yksi jouluseimen tekijöistä.

Pirkko Innola seurakuntatyöstä: Kuva pysyy vaikka kehys pienenee

Pirkko Innola on ollut mukana kirkkovaltuuston työrukkasessa, yhteisessä kirkkoneuvostossa, kolme vaalikautta. Muutenkin työtä seurakunnassa on riittänyt: kirkkovaltuustossa, Keski-Porin seurakuntaneuvostossa, jopa kirkolliskokouksessa, lähetysten kotikentätyöstä puhumatta-kaan.

– Kumileimasimeksi en ole koskaan tuntenut itseäni. Luottamushenkilö voi vaikuttaa seurakunnan asioihin, jos on muutenkin toiminnassa mukana ja tietää näin taustoista ja seurakunnan tarpeista. On selvää, että jotkut esitykset otetaan ja toiset jätetään.

Toisaalta en ole koskaan tuntenut olevani suuri päättäjä, joka kipuilematta tietää, miten on meneteltävä. Pohdin paljon, mikä olisi missäkin asiassa oikein. Enkä tänä päivänä tiedä kaikista päätöksistä, mikä on ollut parhaaksi seurakunnalle ja mikä on ollut Jumalan edessä oikein.

Taloudelliset asiat ja investoinnit olen kokenut erityisen vaikeiksi varsinkin viime aikoina, kun talouden kiristymisen uhka on niin tuntuva, tilittää Pirkko Innola.

Hän on ollut mukana Porin seurakuntaelämässä 1970-luvun alusta asti niin vapaaehtoistyöntekijänä kuin hallinnossakin. Marraskuun vaaleissa hän ei enää asettunut ehdokkaaksi, vaan haluaa vetäytyä luottamustoimista.

– Jo nuoresta asti olen ajatellut, että kun jään eläkkeelle, niin jään eläkkeelle. Kirkkoneuvostossa koen antaneeni kahdessatoista vuodessa sen, minkä osaan. Mutta en edellytä enkä ajattele, että oma ratkaisuni olisi muidenkin ratkaisu. Kunniotan suuresti niitä, jotka jaksavat edelleen.

Iloitsen siitä, että luottamuselimityksissä on entisiä, kokeneita jäseniä, mutta vielä iloisempi olen siitä, että mukana on uusia vastuunkantajia.

Hallinto ja talous ovat Pirkko Innolan mielestä taulun kehykset, toiminta on varsinainen kuva. Puitteet voivat tulla vaatimattomammiksi, mutta perustoiminnan pitää aina pyöriä. Seurakunnan tulevaisuus, ajateltiinpa sitä hengelliseltä tai taloudelliselta kannalta, ei häntä huolestuta.

– Olen nähnyt siirtolaistyössä Kanadassa, että seurakunta toimii tarvittaessa vaikka kokonaan vapaaehtoistyön turvin. Ja ylin johto on kuitenkin viime kädessä Herrallamme.

Sami-Pekka ja Jussi kyselevät jouluaskarteluunsa apua Pirkko Innolalta. Päiväkodissa on joulutunnelmaa koko adventin ajan.

– Vapaaehtoiset ovat työmuurahaisia, jotka antavat ilmeen seurakuntayölle, tuumaa Pirkko Innola. Pihlavassa hän kävi avaamassa joulukuusien ja katettujen pöytien näyttelyn. Tälläkin toiminnalla kartutettiin lähetystyön kassaa.

Historiallisia päätöksiä

Kirkolliskokousedustajana Pirkko Innola on ollut vuosina 1986 ja 1987 ja jatkaa kauden 1988–1991. Tänä aikana on tehty ja tehdään historiallisia päätöksiä: naispappeus, Raamatun uusi käännös ja kirkkolakiuudistus.

– En kuvitellut että selaista tapahtuisi minulle, hän toteaa tarkoittoa jäsenyyttä kirkolliskokouksessa. Vastuuta tuntuu hänen mielestään tulleen enemmän kuin kyvyt edellyttävät. Kirkolliskokouksessa on kirkon näköalapaikalla. Eniten pystyy vaikuttamaan valiokuntatyöskentelyssä. Ymmärtävää henkeä ja joskus hersyvää huumoriakin on kou-

kouksissa riittänyt, vaikka esillä on ollut suuria ja hankalia asioita.

Lähetyskipinä muurin päältä

Pirkko Innola kertoo olevansa jo kolmannen polven lähetysihminen. Pikkuikästä lähtien hän istui muurin päällä ja seurasi, miten väki kokoontui kylältä pirttiin kehittämään lankaa ja kutomaan sukkaa lähetystyön hyväksi. Itse asiassa hänenkin piti lähteä lähetystyöhön.

Pirkko Innola jäi kotikentän lähetysystäväksi, mutta hänen vanhin tyttärensä Elina Tervajärvi on lähetystyössä Senegalissa.

– Siunauksen kokeminen on ollut suurempi kokemus

kuin eron ikävä. Elinan lähteminen on tuntunut lahjalta ja elämän rikkaudelta. Mutta toisaalta nyt on tajunut entistä selvemmin lähetystyöhön liittyvän kärsimyksen. Kentällä tehdään pitkää päivää alkeellisissa oloissa ja valtavassa kuumuudessa.

”Lähetysmummujen” elämänläheisyyttä ja asioiden oivaltamista hän sanoo aina ihailleensa. Lähetystyötä tukevien joukossa on hänen mielestään näkemystä ja otetta asioihin.

Seurakunnan vapaaehtoistyöhön osallistuvia hän vertaa muurahaispesän työmuurahaisiin, jotka antavat ilmeen kokonaisuudelle.

Viranhaltijoiden tehtävänä on hänen mielestään vapaaehtoisten tukeminen. Ilman rohkaistusta ja tunnustusta maallikkovastuunkantajat väsyvät.

Lasten kanssa joulu joka päivä

Pirkko Innola on Herralahden päiväkodin johtaja. Hänen omalla osastollaan on parikymmentä kolmen ja neljän ikäistä naperoa.

– Joulua eletään lasten kanssa päiväkodissa jo koko joulukuun ajan. Kiirettä riittää, mutta joulukuun on kuitenkin paras kuukausi.

Joulukuun mennessä on antanut itsensä niin kuittiin, että joulun olenkin ihan hiljaa ja rauhassa. Aatto ja joulupäivä ovat kodin ja seurakunnan päiviä, tapana näemme lapsia ja lastenlapsia.

Keskiaukeaman
tekstit ja kuvat
Maija-Leena Seppälä

Porin seurakuntien yhteinen KIRKKOVALTUUSTO 1991-1994

Ahlainen

Veikko Heinisuo
työnjohtaja

Hannu Koski
maanviljelijä

Irma Mellin
terveydenhoitaja

Olavi Mäkiavaara
rakennusmestari

Keski-Pori

Anja Aalto
opettaja

Aino Ekko
kotitalousopettaja

Pentti Hannula
huoltopäällikkö

Erkki Hakiluoto
dir.mus., opettaja

Pauli Heikkinen
lääkäri

Marlene Höglund
terveydenhoitaja

Marjatta Kataja
opettaja

Meimi Kuusisto
terveydenhoitaja

Toivo Nevala
pankinjohtaja

Heikki Nummijärvi
liikkeenharjoittaja

Niilo Perälä
koulutoimenjohtaja

Vuokko Rovio
lehtori

Pirkko Säteri
varatuomari

Reetta Uusitalo
erikoislääkäri

Pirkko Valtonen
jaostopäällikkö

Antti Vuolanne
opiskelija

Länsi-Pori

Maija Iso-Anttila
emäntä

Aulis Juntunen
lehtori

Heikki Jylhäsaari
toiminnanjohtaja

Simo Korpela
lehtori

Pentti Kuuri-Riutta
agrologi

Samuli Lähteenmäki
diplomi-insinööri

Lauri Mikkelsen
maanviljelijä

Seppo Sipilä
diplomi-insinööri

Denis Sluys
muutosahaja

Helmi Ylijoki
seurakuntasisar

Pihlava

Jerkko Antola
rehtori

Heikki Haapasaari
tullipäällysmies

Leena Javanainen
merkonomi

Kirsti Korpela
seurakuntasisar

Kalevi Leppänen
lämmittäjä

Kaarina Ranne
fil.kand., opettaja

Erkki Vihantoma
luotsikutterin kulj

Porin Teljä

Katriina Vitikka
osastonhoitaja

Paavo Eloranta
myyntipäällikkö

Pentti Forstén
terveysinsinööri

Matti Ihalainen
peruskoulunopettaja

Pentti Jaakkola
opetusneuvos

Annamajja Juusela
oikeusneuvosmies

Pentti Kalliola
asentaja

Juuso Karihaara
liikkeenharjoittaja

Niilo Ketola
ylivääpeli evp.

Maunu Kohijoki
komisario

Reetta Kopsa
kurssisihteeri

Leo Lamminen

Matti Pärssinen
putkiasentaja

Marja Ratola
sairaanhoitaja

Anja Reimakoski
siistiäjä

Harri Saine
luokanopettaja

Reposaari

Osmo Santala
erityisopettaja

Ritva Tuulos
kotitalousopettaja

Kari Vesalainen
päiväkodin johtaja

Aarno Holmström
kirvesmies

Pentti Jämsä
laivanpäällikkö

Anneli Pakkanen
opettaja

Aatos Tall
tarkastaja

Luottamushenkilöistä lähes puolet uusia

Marraskuun seurakunta-vaaleissa valittiin Porin seurakuntien yhteiseen kirkkovaltuustoon 60 jäsentä ja paikallisseurakuntien seurakuntaneuvostoihin kaikkiaan 66 jäsentä. Uusi kirkkovaltuusto valitsee puolestaan yhteisen kirkkoneuvoston sekä jäsenet mm. yhteisten työmuotojen johtokuntaan.

Nelivuotiskaudeksi 1991–1994 valitussa yhteisessä kirkkovaltuustossa on uusia jäseniä 27. Valtuutetuista on miehiä 38 ja naisia 22. Vas-

taavasti seurakuntaneuvostoissa on uusia jäseniä 31. Miehiä seurakuntaneuvoston jäsenistä on 34 ja naisia 32.

Vähintään puolet kirkkovaltuutetuista vaihtui Ahlasisissa, Keski-Porissa, Pihlavan ja Teljässä. Eniten naisia on Keski-Porin kirkkovaltuutetuissa, 16 jäsenestä yhdeksän. Seurakuntaneuvosto uusiutui eniten Ahlasisissa, jossa kahdeksasta jäsenestä viisi on uusia. Naisia Ahlaisten seurakuntaneuvostossa on kuusi. Vähin-

tään puolella vaihtui väki myös Keski-Porin, Länsi-Porin ja Teljän seurakuntaneuvostossa.

Porilaiset äänestivät seurakuntavaaleissa samaan tahtiin kuin neljä vuotta sitten. Äänioikeuttaan käytti 4 782 seurakuntalaista, äänestysprosentti oli 9,4 (vuonna 1986 9,5 prosenttia). Valtakunnallinen äänestysprosentti oli 14,8 (17,4). Kaupunkiseurakunnissa valtakunnallinen äänestysprosentti oli tänä vuonna 10,7 ja neljä vuotta sitten 13,0.

Seurakuntaneuvostot 1991–1994

Ahlaisten seurakuntaneuvosto

Liikkeenharjoittaja Kirsti Heinonen, maanviljelijä Annikki Heliö-Silmu, laborantti Marja Hovi, terveydenhoitaja Irma Mellin, rakennusmestari Olavi Mäkiavaara, kodinhoitaja Salla Nummelin, pienviljelijän vaimo Ritva Törmä, insinööri Antero Säämäki.

Keski-Porin seurakuntaneuvosto

Opettaja Anja Aalto, kotitalousopettaja Aino Ekko, huoltopäällikkö Pentti Hanula, dir. mus., opettaja Erkki Hakiluoto, lääkäri Pauli Heikkinen, lastenohjaaja Elvi Mattila, terveydenhoitaja Meimi Kuusisto, korjausmies Harri Myllylä, pankinjohtaja Toivo Nevala, liikkeenharjoittaja Heikki Nummijärvi, lehtori Vuoko Rovio, erikoislääkäri Riitta Uusitalo, jaostopäällikkö Pirkko Valtonen, opiskelija Antti Vuolanne.

Länsi-Porin seurakuntaneuvosto

Postimies Marja-Riitta Aho, autonomantaja Arvo Jokinen, lehtori Aulis Juntunen, lehtori Simo Korpela, psykologi Tuula Lehmusjärvi, offsetpainaja Voitto Lehtinen, koulunjohtaja Hannu Perko, vartija Ilkka Ruissalo, opettaja Marjatta Salonen, konttorinhoitaja Auli Skyttä, teologian maisteri Pirkko Tala, terveydenhoitaja Pirkko Uusivuori.

Pihlavan seurakuntaneuvosto

Rehtori Jerkko Antola, merkonomi Leena Javanainen, tullipäällysmies Heikki Haapasaari, metsäpuutarhuri Matti Korpela, lämmittäjä Kalevi Leppänen, hallintojohtaja Tauno Lovén, putkiasentaja Moses Tolonen, luotsikutterinkuljettaja Erkki Vihantomaa, laitosmies Lasse Virtanen, osastonhoitaja Katriina Vitikka.

Porin Teljän seurakuntaneuvosto

Erikoissairaanhoitaja Helena Hjulberg, peruskoulunopettaja Siiri Jaakkola, asentaja Pentti Kalliola, komisarior Maunu Kohijoki, kurssisihteeri Reetta Kopsa, metsänhoitaja Juhani Linkola, projektipäällikkö Erkki Nevanranta, putkiasentaja Matti Pärssinen, rehtori Pekka Ratola, siistijä Anja Reimakoski, luokanopettaja Harri Saine, erityisopettaja Osmo Santala, lehtori Liisa Syrjä, päiväkodin johtaja Kari Vesalainen.

Reposaaren seurakuntaneuvosto

Toimistosihiteeri Sirpa Erkkilä, päiväkodin johtaja Ritva Hacklin, kirvesmies Aarno Holmström, rouva Irja Jämsä, rakennusmestari Arja-Liisa Lindeman, liikeapulainen Paula Lindroos, arkistonhoitaja Sisko Tall, insinööri Juhani Tyrsky.

Jouluvierailusta iloa molemmin puolin

Ei ilo jakamalla vähene, huomattiin Keski-Porin seurakunnan diakonijaohjokunnassa, kun vuosi sitten järjesteltiin ensimmäistä kertaa jouluvieraita perheisiin. Myös tänä jouluna toiminta jatkuu.

Ajatus järjestää yksinään jouluaan viettäville vierailuja perheisiin syntyi, kun muuhdittiin joululeirien riittä-mättömyyttä.

Silokallion joululeiri oli täynnä eikä palvelukeskussakaan voitu järjestää yksinäisten jouluateriaa. Miksi siis ei aivan tavallinen perhe voisi avata kotiaan jouluvieraalle!

– Viime vuoden kokemukset jouluvieraasta olivat hyviä. Havaittiin, että näin todella voi tehdä. Aivan tavallinen perhe voi ottaa jouluvieraan tuttuun jouluunsa. Ei asia sen juhmallisempi tai kummallisempi ole, kertoo lehtori Pirkko Heikkilä.

Toisaalta hän myöntää, ettei kaikkien mielestä ole helppoa mennä vieraaseen paikkaan jouluna. Tilannetta helpottaa, kun asioista sovitaan käytännön tasolla tarkasti. Sovitaan tuleeko jouluvieras aattona vai joulupäivänä, mihin aikaan ja miten hän tulee ja mihin aikaan vierailu päättyy, tarjotaanko ateria vai kahvi vai mennäänkö ehkä yhdessä joulukirkkoon.

Talkooapua joulunajan tehtäviin

Jouluvierasjärjestelyjen ohella Keski-Porin diakoniatyö tarvitsee talkooapua muihinkin joulunajan tehtäviin.

Perinteinen joulukorttikolehti kerätään 16. joulukuuta Keski-Porin ja Ruosniemen kirkkoissa. Kolehtiin toi-

votaan itse tehtyjä kortteja, joihin on kirjoitettu joulutervehdys. Kortit jaetaan jouluaattona kaupunginsairaalaissa, jonne toivotaan myös korttien jakajia.

Joulutervehdysten tuojia ja ohjelmasuorittajia kaivataan lisäksi vanhustentalojen aattohartauksiin. Asuntoloissa jouluaan viettäville kootaan paketteja, joissa on esim. ruokaa, uusia alusvaatteita tai kirjoja. Tavaraa voi tuoda torstaihin 20. joulukuuta saakka Keski-Porin seurakuntatoimistoon, Hallituskatu 9 tai 20.12. klo 18–20 palvelukeskukseen. Hieno joulunajan palvelumahdollisuus on myös ottaa vanhus mukaansa aattohartauksen tai joulukirkkoon.

Kaikista näistä tapahtumista ja tehtävistä voi tiedustella Keski-Porin diakonisoilta, vastotto arkisin klo 9–11 palvelukeskuksessa, puh. 828 767.

Lähetysseuran keräys Kolumbian ja Etiopian lasten hyväksi

Maailman ”pieni puolisko” eli lapset eivät voi hyvin. Nyt 24. kerran järjestettävällä Joululahja lähetystyölle -keräyksellä Suomen lähetysseura kerää varoja Kolumbian ja Etiopian lasten auttamiseksi. Keräys kestää 1. adventista loppiaiseen ja sen tunnus on ”Pienestä pitäen”.

Latinalaisen Amerikan kiipeimpiä sosiaalisia ongelmia on kaduilla elävien lasten kasvava määrä. Kolumbian luterilainen kirkko on rakentamassa Paz de Ariporon kaupunkiin toimintakeskusta vaikeuksiin joutuneiden lasten auttamiseksi. Keskukseen otetaan alkuvaiheessa 40 lasta.

Toinen keräyksen pääkohde on Etiopian evankelisen Mekane Yesus -kirkon lapsija nuorisotyö. Keräyksellä tuetaan neljän uuden päiväkodin perustamista Hosainan hiippakuntaan sekä Hosainan kuulovammaisten koulun ja Mishgidan peruskoulun toimintaa.

Joululahja lähetystyölle -keräys toteutetaan yhteistyössä seurakuntien kanssa. Keräyksen tuotto oli viime vuonna noin 3 miljoonaa

Joululahja lähetystyölle

SUOMEN LÄHETYSSEURA
116004

markkaa. Keräyskulujen osuus on tänä vuonna arviolta 20 prosenttia.

Seurakunnat jakavat Joululahja lähetystyölle -keräyspusseja sekä maksulomakkeita. Lahjansa voi myös antaa suoraan Suomen lähetysseuran postisiirtotilille 116 004.

Vaatepaketeista apua Nkurenkurun kirkon peruskorjaukseen

”Joka sunnuntai kerätään kaksi kolehtia, toinen on se tavanomainen kirkkokolehti ja toinen tulee seurakunnan rakennusrahastoon. Tällä tavoin rahasto kyllä kasvaa, mutta ei tarpeeksi nopeasti. On taas kerran käännytty ystävien puoleen Suomessa.”

Näin kirjoittaa Teljän seurakunnan nimikkolähetä Seija Hyvärinen Nkurenkurusta Namibiasta.

Porilaisten hän toivoo osallistuvan Nkurenkurun kirkon peruskorjaukseen lähettämällä vaatepaketteja. Namibiassa on nimittäin en-

nenkin rakennettu ja kunnostettu kirkkoja lähes yksinomaan suomalaisten lähettämien vaatepakettien varassa. Namibiaan lähetetyt vaatteet kaupataan myyjäisissä eri puolilla seurakuntaa. Myyjäistuloilla kassutetaan rakennusrahastoa.

Kerää käytettyjä, puhtaita, hyväkuntoisia vaatteita 10 kilon paketteihin ja lähettää vaatteet Namibiaan os. Seija Manninen P.B. 2084 Nkurenkuru 9000 Rundu Namibia

Paavon poffit

Käppäräpartio on koonnut kirjan ”Porilaista purtavaa”, johon eri elämäniloilla vaikuttavat porilaiset ovat antaneet mielireseptejään.

Noin 60 ruokaohjeen joukosta löytyy kunniapartiolainen, rovasti Paavo Ekon poffit, jotka hän on havainnut hyviksi jo vuonna 1917. Lisäksi reseptinsä kertovat mm. kaupunginjohtaja Martti Sinisalmi, kirjailija Simo Ojanen ja ohjelmajohtaja Jyrki Kangas, joka kertoo, miten valmistuu vihreä ohukaiskakku. Kirjaa myydään partiotyön hyväksi 40 markalla.

Julkaisija Porin ev.lut. seurakunnat
Päätoimittaja Kari Erkkola
Toimitussihteeri Maija-Leena Seppälä
Toimitusneuvosto: Arto Aro, Asta Matikainen-Salmi, Juha Syrjä, Jukka Vilponiemi
Toimituksen osoite: Hallituskatu 9, Pl 122, 28101 Pori
Puh. 828 700 (vaihe) tai 828 715
Paino Satakunnan Kirjateollisuus Oy 1990
Jakelu Porin Sanomat

KESKI-PORI

Lauantai 15. 12.

Klo 18 Rauhan aika, tekstejä Raamatusta, Veikko Sinisalo Keski-Porin kirkko.

Sunnuntai 16. 12.

Klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Keski-Porin kirkko, Nieminen, Tiira, 65-vuotiaiden kutsu jumalanpalvelus, joulukorttikolehti
Klo 12 ehtoollisjumalanpalvelus Ruosniemen kirkko, Nieminen, joulukorttikolehti

Torstai 20. 12.

Klo 18 urkukonsertti Keski-Porin kirkko, Juhani Romppanen
Klo 18.30 "Herra on lähellä" raamattuilta palvelukeskus, Heikkilä ym.

Sunnuntai 23. 12.

Klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Keski-Porin kirkko, Tiira, Virtanen
Klo 12 jumalanpalvelus Ruosniemen kirkko, Tiira

Jouluaatto 24. 12.

Klo 13 jouluaaton hartaushetki Peräsimentie 5, kerhohuone
Klo 14 jouluaaton hartaushetki Tipurinkatu 20, kerhohuone
Klo 14.30 jouluaaton hartaushetki Ruosniemen kirkko, Tiira
Klo 16 jouluaaton hartaus Keski-Porin kirkko, Nieminen, kirkkokuoro
Klo 17 julbön i Keski-Pori kyrka, Salonoja

Joulupäivä 25. 12.

Klo 6 joulujumalanpalvelus Ruosniemen kirkko, Erkkola, seurakuntakuoro
Klo 8 joulujumalanpalvelus keski-Porin kirkko, Erkkola, kirkkokuoro. Kulj. klo 7 Lytlylä, Toukari, Pormestarinluodon srk.koti, Toejoen vanh.rivit, Keski-Porin kirkko.

Tapaninpäivä 26. 12.

Klo 10 jumalanpalvelus Keski-Porin kirkko, Tiira

Perjantai 28. 12.

Klo 18 enkelikirkko Keski-Porin kirkko

Lauantai 29. 12.

Klo 18 Sanan ja rukouksen ilta Keski-Porin kirkko

Sunnuntai 30. 12.

Klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Keski-Porin kirkko, Heikkilä, Nieminen, Tiira
Klo 12 ehtoollisjumalanpalvelus Ruosniemen kirkko, Nieminen

Uudenvuodenaatto 31. 12.

Klo 19 "Tavataan kirkolla" Ruosniemen kirkko
Klo 23 uudenvuodenaaton hartaus Keski-Porin kirkko, Erkkola

Uudenvuodenpäivä 1. 1.

Klo 10 jumalanpalvelus Keski-Porin kirkko, Virtanen, kirkkokuoro

Viisaiden miesten käynti Jeesus-lapsen luona on Porin väliaikaisen kirkon alttaritaulu vuodelta 1852. Tämä maalarimestari Lindströmin teos on nykyisin Keski-Porin kirkon sakaristossa.

Kirkkomatka kuuluu jouluun

LÄNSI-PORI

Sunnuntai 23. 12.

Klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus vanhan käsikirjan mukaan Länsi-Porin kirkko, Koivisto

Jouluaatto 24. 12.

Klo 13 jouluaaton perhehartaus Länsi-Porin kirkko, Hietalahti
Klo 16 jouluaaton vesper Länsi-Porin kirkko, kirkkokuoro, koivisto
Klo 16 jouluaaton hartaus Kapparan iso kappeli, Salonoja

Joulupäivä 25. 12.

Klo 8 joulujumalanpalvelus Länsi-Porin kirkko, Nordström, Koivisto, kirkkokuoro
Klo 10 joulujumalanpalvelus Lattomerén kirkko, Nordström, Laiho
Klo 12 joulujumalanpalvelus Preiviikin srk.talo, Nordström, Laiho

Tapaninpäivä 26. 12.

Klo jumalanpalvelus Länsi-Porin kirkko, Laiho

Sunnuntai 30. 12.

Klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Länsi-Porin kirkko, Tapio Sepälä, jumalanpalv. jälk. kirkkohävi ja Herättäjän seurakunta

Uudenvuodenaatto 31. 12.

Klo 19 aattohartaus Länsi-Porin kirkko, Laiho

Uudenvuodenpäivä 1. 1.

Klo 10 jumalanpalvelus Länsi-Porin kirkko, Koivisto, Hietalahti

PIHLAVA

Sunnuntai 23. 12.

Klo 10 perhejumalanpalvelus Pihlavan kirkko, Tiira.

Jouluaatto 24. 12.

Klo 14 aattohartaus metsäkappeli, Tiira. Klo 16 aattohartaus Pihlavan kirkko, Suhonen, Tiira.

Joulupäivä 25. 12.

Klo 7 jumalanpalvelus Pihlavan kirkko, Tiira, Suhonen, kirkkokuoro, klo 9 jumalanpalvelus metsäkappeli, Suhonen, kirkkokuoro.

Tapaninpäivä 26. 12.

Klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Pihlavan kirkko, Huhtala.
Klo 12 jumalanpalvelus Mäntyluodon srk.koti, Huhtala.

Perjantai 28. 12.

Klo 18.30 enkelikirkko Pihlavan kirkko, järj. Mannerheimin lastensuojeluliitto

Sunnuntaina 30. 12.

Klo 10 jumalanpalvelus Pihlavan kirkko, Tiira.

Uudenvuodenaatto 31. 12.

Klo 18 aattohartaus Pihlavan kirkko, Huhtala.

Uudenvuodenpäivä 1. 1.

Klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Pihlavan kirkko, Tiira, Suhonen.

PORIN TELJÄ

Sunnuntai 23. 12.

Klo 10 jumalanpalvelus Teljän kirkko, Kymäläinen, Ranta
Klo 11 jumalanpalvelus Väinölän kirkko, Kaijala

Jouluaatto 24. 12.

Klo 14 perheiden aattohartaus Väinölän kirkko, Kymäläinen, Kristiina Rae
Klo 15 jouluaaton hartaus Martintalo, Ranta, Pentti Enqvist
Klo 16 aattohartaus Teljän kirkko, Dietrich
Klo 23 jouluyön hartaus Teljän kirkko, Kaijala, Ritva Tuutti-Friman lausunta, Anne Valli laulu, Kristiina Rae

Joulupäivä 25. 12.

Klo 8 kantaattijumalanpalvelus, Michael Haydnin joulukantaatti "Matkaan käykää paimenet" Teljän kirkko, Kymäläinen, Viitanen, Teljän kamarikuoro, Geza Nagy ja Sirkka Holopainen viulu, Sinikka Mansikkala-Westerlund ja Esa Simojoki laulu, Saija Jakovaara sello, Eeva-Liisa Alhonpää trumpetti. Kulj. klo 7.15 Sonnimäki, Pitkälän, Sildenin kulma koulu, 7.30 Rauhanpuisto 1, Klevanp., Diakonialaitos, Satakunnank., Presidentinpk., Riihikedonk.
Klo 9 joulujumalanpalvelus Väinölän kirkko, Ranta

Tapaninpäivä 26. 12.

Klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus Teljän kirkko, Viitanen, Dietrich, Teljän kirkkokuoro
Klo 15 tapaninpäiväseurat Asema-aukio 2, Kaijala, Ranta, Eero Salokangas

Sunnuntai 30. 12.

Klo 10 jumalanpalvelus Teljän

kirkko, Ranta, Kaijala
Klo 11 jumalanpalvelus Väinölän kirkko, Saine, Dietrich

Uudenvuodenaatto 30. 12.

Klo 19 uudenvuodenaaton hartaus Teljän kirkko, Kymäläinen, Rae

Uudenvuodenpäivä 1. 1.

Klo 10 jumalanpalvelus Teljän kirkko, Kaijala, Ranta

AHLAINEN

Tilaisuudet kirkossa

Jouluaatto 24. 12. klo 16 sävelhartaus
Joulupäivä 25. 12. klo 7 joulujumalanpalvelus, Jussila
Tapaninpäivä 26. 12. klo 10 jumalanpalvelus, Jussila
Sunnuntai 30. 12. klo 10 jumalanpalvelus, Kauppinen
Uudenvuodenpäivä 1. 1. klo 10 ehtoollisjumalanpalvelus, Jussila.

REPOSAARI

Tilaisuudet kirkossa

Sunnuntai 23. 12. klo 10 jumalanpalvelus, Pakkanen.
Jouluaatto 24. 12. klo 16 jouluaaton ehtoohartaus, Pakkanen.
Joulupäivä 25. 12. klo 8 joulukirkko, Pakkanen, kirkkokuoro.
Tapaninpäivä 26. 12. klo 10 jumalanpalvelus, Pakkanen
Sunnuntai 30. 12. klo 10 jumalanpalvelus, Pakkanen.
Uudenvuodenaatto 31. 12. klo 19 uudenvuodenaaton ehtoohartaus, Pakkanen
Uudenvuodenpäivä 1. 1. klo 10 jumalanpalvelus, Pakkanen

Kauneimmat joululaulut

Sunnuntai 16. 2.

Klo 15 Pormestarinluodon seurakuntakoti.
Klo 15 Toukari, Alarik Eurenilla.
Klo 15 Asema-aukion seurakuntakoti.
Klo 16 Iso metsäkappeli.
Klo 16 Lattomerén kirkko.
Klo 17 Ruosniemen kirkko.
Klo 18 Väinölän kirkko.
Klo 18 Ahlaisten kirkko.
Klo 18 Mäntyluodon seurakuntatalo

Tiistai 18. 12.

Klo 19 Lampin koulu
Klo 19 Reposaaren kirkko.

Torstai 20. 12. klo 18 Kyläsaaren seurakuntatalo.
Sunnuntai 23. 12. klo 15 Sampo-lasali.
Torstai 27. 12. klo 18.30 Isojoenrannan seurakuntakoti.
Sunnuntai 30. 12. klo 16 Varvinkatu 3.
Lauluryhmä Stellojen perinteinen joulukonsertti su 16. 12. klo 16 Kapparan hautausmaan iso kappeli.

Joulukeräys

Diakoniakeskus järjestää perinteisen joulukeräyksensä seurakuntien palvelukeskuksen edessä, Eteläpuiston ja Itäpuiston risteyksessä.
Tähän kulmakeräykseen voi tuoda lahjansa maanantaista lauantaihin 17.-22. joulukuuta ma-pe klo 9-18 ja la klo 9-12.
Keräykseen toivotaan esim. hyvää vaatetavaraa sekä kahvia ja muuta kuivaa ruokatavaraa, keräyspisteessä on myös rahali-pas.